

Exposició fotogràfica

MISC | 22/01/2022

Gaudí més enllà de les postals

Antoni Ribas Tur

⌚ 2 min

Les fotografies d'Aitor Ortiz dels edificis d'Antoni Gaudí són fruit de quatre anys de feina ininterrompuda. El blanc i negre que fa servir revela un Gaudí més subtil i delicat, "gairebé secret", com afirmen des de la galeria Senda; i convida els espectadors a mirar els seus edificis d'una manera més minuciosa. AITOR ORTIZ

Antoni Gaudí va fer servir fotografies quan era un estudiant i volia conèixer l'arquitectura d'arreu, i més endavant per aprofundir en els processos creatius i constructius d'obres com l'església de la cripta de la Colònia Güell. Però al llarg dels anys la força dels seus edificis ha quedat sepultada sota l'allau de fotografies més típiques de les seves obres. "A Gaudí la fotografia li ha jugat en contra", assegura el fotògraf basc Aitor Ortiz (Bilbao, 1971), amb motiu d'una exposició a la galeria Senda que s'acaba d'inaugurar i on exposa unes quaranta fotografies d'edificis de Gaudí als antípodes de les de postal. En lloc dels elements icònics, en les seves fotografies artístiques Ortiz juga amb l'escala, la profunditat, la distància i l'enfocament perquè el públic es miri edificis com la Pedrera, el Parc Güell, la Torre Bellesguard i la Casa Vicens d'una manera renovada i més íntima, encara que les fotografies no tenen títol que permeti identificar l'edifici. "La sobreinformació que hi ha sobre la seva obra ha anul·lat l'experiència i la relació amb els seus edificis", adverteix l'artista.

Imatge d'arxiu AITOR ORTIZ

Imatge d'arxiu AITOR ORTIZ

Aitor Ortiz es dedica professionalment a la fotografia d'arquitectura i aquests treballs són fruit d'una altra part més personal de la seva feina. L'interès d'Ortiz per Gaudí va ser accidental: li van encarregar que fotografiés tres dels seus edificis, i d'entrada va ser reticent a acceptar. "Vaig pensar que no hi havia una connexió clara entre la meva feina i els meus interessos i l'obra de Gaudí -explica-. Però arran d'estudiar la documentació que tenia al meu abast i recordar edificis que havia visitat feia anys, vaig acceptar perquè intuïa que la imatge preconcebuda que jo en tenia no seria la que sortiria en una nova revisió". L'únic requisit va ser poder passar una o dues jornades de treball en cadascun dels edificis, per qüestions de llum i per poder entendre l'edifici. "Volia tenir-hi una relació directa i íntima", explica.